

**Szombathelyi Járásbíróság
Ítélete**

Ügyszám: 19.P.20.864/2025/15.

Eljáró bíró: dr. Szalai-Artner Éva

Felperes: DUNACORP Faktorház Zrt. (1074 Budapest, Dohány utca 14.)

Felperesi képviselő: _____ ügyvéd

Alperes: _____

Alperesi képviselő: Dr. Lajos Sándor ügyvéd (1093 Budapest, Boráros tér 3. 3/9.)

A per tárgya: _____ Ft és járulékai megfizetése

Rendelkező rész

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek
_____ Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet írásban, 3 példányban a Szombathelyi Törvényszékhez címezve, a Szombathelyi Járásbíróságnál kell előterjeszteni, az elektronikusan kapcsolatot tartó fél esetén az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni.

A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha

- az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és Pp. 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni,
- a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
- a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos,
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a felek nyilatkozatai és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] Az alperes és a felperesi jogelőd az Erste Bank Hungary Nyrt. (továbbiakban Bank) 2007. július 17. napján hitelkártya szerződést kötött. A hitelkeret összegét Ft-ban állapították meg. A szerződés száma volt.
- [3] A felek akként állapodtak meg, hogy a minimális törlesztési kötelezettség teljesítésének a módja átutalás.
- [4] A Bank 2011. február 26. napján a szerződést, figyelemmel arra, hogy az alperes fizetési kötelezettségének esedékességgkor nem tett eleget, azonnali hatállyal felmondta, egyben felhívta az alperest, hogy az esedékességtől számított 8 napon belül a tartozást rendezze. A felmondó levélben tájékoztatta az alperest, hogy a tőketartozás - Ft, az ügyleti kamattartozás - Ft, a kezelési költség és egyéb díjak Felhívta az alperest, hogy 8 napon belül fizesse ezt meg részére.
- [5] A felmondó levelet a Bank az alperes részére 2011. március 10. napján szabályszerűen kézbesítette, helyettes átvevő útján.
- [6] A felperes 2011. július 18. napján hitelkártya szerződésből eredő banki követelés engedményezésére vonatkozó együttműködési keretmegállapodást kötött az Erste Bank Hungary Nyrt.-vel, amelynek során a Banknak az alperessel szemben fennálló fenti követelése is engedményezésre került a felperes részére. A Bank és a felperes Jogutódlási nyilatkozatot állított ki 2011. július 19. napján, mely nyilatkozatot az alperes részére tértivevény útján megküldtek. Az alperes részére ezen irat 2011. július 25. napján szabályszerűen kézbesítésre került, helyettes átvevő útján.
- [7] Ezt követően az alperes részéről két alkalommal teljesítésre került sor, 2011. augusztus 5. napján - Ft-ot, majd 2011. október 7. napján - Ft-ot fizetett meg az alperes a felperes részére.
- [8] Az alperes részéről ezután a fenti tartozás körében további kifizetésre nem került sor.
- [9] A felperes 2011. október 7. napján követően az alperes részére elévülést megszakító fizetési felszólítást nem küldött, egyéb elévülést megszakító cselekmény nem történt, így a felperes fenti hitelkártya szerződésből eredő követelése 2016. október 6. napján elévült.

[10] Felperes keresete:

- [11] A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze alperest , - Ft tőke, a tőke után 2011. február 27. napjától 2011. július 18. napjáig Ft átvett késedelmi kamat, a tőke után 2011. július 19. napjától 2011. október 7. napjáig : Ft késedelmi kamat, a tőke után 2011. október 8. napjától a kifizetés napjáig számított - kölcsönszerződésben, illetve hirdetményben meghatározottak szerint - évi 41,4 %-os mértékű késedelmi kamat, Ft díj, a díj után 2011. október 8. napjától a kifizetés napjáig számított - kölcsönszerződésben, illetve hirdetményben meghatározottak szerint - évi 20 %-os mértékű késedelmi kamat, továbbá a felmerült teljes perköltség megfizetésére azzal, hogy az évi 41,4 %-os mértékű késedelmi kamat a 2022. november 1. napjától a 424/2022. (X.28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet megszűnése napjáig terjedő időszakban évi 25 (o)-os mértékben érvényesíthető.
- [12] Előadta, hogy az alperes 2007. július 17. napján kötött hitelkártya szerződés keretében Ft hitelkeret összeget vett igénybe az Erste Bank Hungary Nyrt.-től (továbbiakban: EBH). Az alperes azonban a megállapodás alapján fennálló fizetési kötelezettségének - az EBH tájékoztatása szerint - esedékességekor nem tett eleget, ennek következtében az EBH - élve az ÁSZF 3.4.1. a) pontjában kikötött jogával - a szerződést 2011. február 26. napján felmondta, ezáltal az alperes tartozása egy összegben vált esedékessé. A felmondás napján fennálló tartozás : , - Ft tőke, - Ft ügyleti kamat, - Ft díj, mindösszesen - Ft volt.
- [13] Előadta, hogy 2011. július 18. napján hitelkártya szerződésből eredő banki követelés engedményezésére vonatkozó együttműködési keret-megállapodást kötött az EBH-val, amelynek során az EBH-nak az alperessel szemben fennálló, fent meghatározott követelése engedményezésre került felperes részére. A jogutódlási nyilatkozat alapján az alperes 2011. július 11. napján fennálló tartozása , - Ft tőke, Ft kamat, Ft díj, mindösszesen tehát Ft volt. A felperes ezen követelést saját hitelszámon tartja nyilván. Az engedményezést követően alperes mindösszesen , - Ft befizetést teljesített a felperes részére.
- [14] Az érvényesített jog körében a felperes az rPtk. rendelkezéseire hivatkozott, így az rPtk. 328. §, 329. §-ra. Előadta, hogy a bank, mint engedményező az alperessel szemben fennálló követelését társaságuk részére engedményezte, így az alperessel szemben fennálló követelés érvényesítésére az engedményezést követően felperes a jogosult.
- [15] Az alperes és a bank között létrejött hitelkártya szerződés vonatkozásában az rPtk. 522. § (1) bekezdésére, a szerződéskötés kori Általános Szerződési Feltételek 1. pontjára-ra hivatkozott.
- [16] Előadta hogy az EBH, mint engedményező a szerződésből eredő kötelezettségét teljesítette, azonban az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, így az EBH a szerződést azonnali hatállyal felmondta, ezáltal az alperes tartozása egy összegben vált esedékessé.
- [17] A perbeli hitelkártya szerződés kapcsán, annak fennállása alatt nem történt egyoldalú kamatmódosítás, a nyilvános hirdetményekből is megállapítható, hogy az ügyleti kamat

mértéke nem változott a szerződéskötést követően. Az ügyleti kamat éves mértéke 35,4 %, amely utóbbi a perbeli szerződés I. pontjában is rögzítésre került. A felmondáskor hatályos és a szerződés elválaszthatatlan részét képező Hirdetmény 12. oldalán található rendelkezések alapján a tőke késedelmi kamata a felmondást követően az ügyleti kamatnak a 6 %-kal növelt mértéke, mely jelen esetben évi 41,4 %.

- [18] A szerződés elválaszthatatlan részét képező Hirdetmény vonatkozó rendelkezéseire tekintettel az alperes által fizetendő késedelmi kamat mértékét az engedményezést követő naptól 2022. október 31. napjáig szintén évi 41,4 %-os mértékben határozta meg. Figyelemmel a késedelmi kamatra vonatkozó egyes anyagi jogi rendelkezések veszélyhelyzetre tekintettel történő eltérő alkalmazásáról szóló 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet 2. §-ára, a tőke után érvényesíthető késedelmi kamat mértékét a 2022. november 1. napjától a veszélyhelyzet megszűnése napjáig terjedő időszakban évi 25 %-ban maximalizálja.
- [19] A felperes hivatkozott még az rPtk. 523. § (2) bekezdésére, az szerződés elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzat 10.1. pontjára, 10.2. pontjára.
- [20] Előadta, hogy a hitelkártya szerződés szerint: „A Felek jelen - Egyedi- és Általános Szerződési Feltételekből, illetve annak elválaszthatatlan részét képező Hirdetményből álló - kölcsönszerződés feltételei és előírásai, valamint az Általános Szerződési Feltételek részben hivatkozott szabályzatok rendelkezései ismeretében aláírják és az abban foglaltakat magukra nézve, mint kötelezőt elfogadják.” „Jelen szerződés kizárólag az elválaszthatatlan részét képező Általános Szerződési Feltételek és a mindenkor hatályos Hitelkártya Hirdetmény dokumentumokkal együtt érvényes, azok jelen Szerződés elválaszthatatlan mellékleteit képezik.”.
- [21] Hivatkozott még a felmondáskori Általános Szerződési Feltételek 3.4.1. pontjára, A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. évi törvény 275. §-ának (2) bekezdésére.
- [22] **Alperes írásbeli ellenkérelme:**
- [23] Az alperes kérte a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását. A felperes követelését mind jogalap, mind összegaszerűség tekintetében vitatta.
- [24] Elsődlegesen a felperesi követelés elévülésére hivatkozott, ezen kérelmét a BH2013.189. és a Kúria Pfv.IV.20.441/2012/5. számú határozatára alapította.
- [25] Vitatta a kereseti kérelmet arra tekintettel, hogy a felperes abban azt kéri a bíróság az általa megjelölt összegek megfizetésére kötelezze az alperest, mivel az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet! Vitatta a felperes minden előadását, amelyben azt állította, hogy az alperessel szemben bármilyen bírósági úton érvényesíthető követelése volna.
- [26] Előadta, hogy a felperesi jogelőd a szerződést – elviekben bár ezt is vitatta - 2011. február 26.

napján kelt felmondással megszüntette, mellyel a kölcsön jogviszonyból fakadó teljes követelést egyösszegben lejárttá tette. A felmondás közlése, illetve hatályosulása alperes álláspontja szerint nem tisztázott, így – mivel az elévülést kell a kúriai gyakorlat alapján elsőként vizsgálni – hipotetikusán 2011.03.11. napját, azaz a tértivevényen szereplő kézbesítési dátumot követő napot tekintette alperes az elévülés kezdőpontjának – bár ezen irat hatályosulását is vitatta - míg az 5 éves elévülési idő utolsó napja 2016. március 11. napja.

- [27] Felperes annak bizonyítása végett, hogy a követelése nem évült el, több mellékletre is hivatkozik. E mellékletek kapcsán előadta az alperes, hogy a felperes által csatolt egyik dokumentum sem alkalmas az elévülést megszakítására.
- [28] Kiemelte, hogy bármely egyoldalú jognyilatkozat abban az esetben szabályszerű, abban az esetben hatályosul, ha az az ellenérdekű félhez meg is érkezik, azaz tudomására jut. A felperes azon előadása tehát, hogy önmagában a postára adás és a levél felpereshez való vissza nem érkezése (amit egyébként nem is bizonyított a felperes) még közel sem elegendő annak bizonyítására, hogy az adott küldemény az alperes részére kézbesítésre került volna, annak tartalmáról az alperes tudomást szerzett volna (az ilyen levél a postán elkeveredhet, a postaládából kieshet, jogosulatlan személyhez kerülhetett, stb.). Ebből fakadóan a felperes által becsatolt postakönyv kivonatok sem alkalmasak az egyes küldemények alperessel való közlésének igazolására, hiszen azok legfeljebb a postára adást igazolják.
- [29] A küldemény átvételének/tudomásra jutásának napja akkor állapítható meg pontosan amennyiben a küldemény tértivevénnyel kerül kézbesítésre, és azt a címzett átveszi és aláírja. Jelen esetben a felperes a legtöbb esetben nem csak tértivevényt nem csatolt, ugyanakkor ahol csatolt sem igazolt a közlés, de sok esetben az iratokon és a hozzájuk tartozó borítékokon is helytelen címet szerepeltet, így az egyes „jognyilatkozatok” hatályosulásáról ezeknél sem lehet beszélni.
- [30] Alperes álláspontja szerint a Ptk. 214.§ (1) bekezdésének előírásai valamennyi nyilatkozat esetén irányadóak. A hivatkozott jogszabályhely értelmében a jognyilatkozat akkor válik hatályossá, ha az a másik félhez megérkezik, de az írásban eljuttatott nyilatkozat hatályossá válik akkor is, ha erről a címzett ténylegesen és valóban nem szerez tudomást saját felróható magatartása révén, mert a saját hibájából nem vette át, így a felszólítást tartalmazó irat átvétele az érdekelt fél hibájából hiúsul meg (BH.2006.2.).
- [31] Felperes ez utóbbi kapcsán hivatkozott arra, hogy az alperesnek felróható, hogy az egyes felperesi levelek nem érkeztek meg hozzá. Ez a felperesi állítás sem igaz. Az „elköltözött”, „kézbesítés akadályozott”, „cím nem azonosítható” jelzések esetén eleve semmiképp nem merül fel a címzett oldalán felmerülő mulasztás, címmel való kézbesítettnek minősülés, így az ilyen jelzéssel ellátott küldemények eleve nem tekinthetők kézbesítettnek, elévülés megszakítására alkalmasnak.
- [32] Az alperesi mulasztás hiánya és a „nem kereste” jelzésű küldeményekkel kapcsolatban az alperes hivatkozott a Kúria Pfv.VI.20.078/2018/6. számú ítéletére, így arra, hogy „[16] A felperes helyesen érvelt azzal, hogy a tértivevényes postai küldemény megküldése általában alkalmas lehet olyan felhívás megküldésére, amely az elévülést megszakítja, mert a tértivevény aláírásával a felhívott fél igazolja a küldemény átvételét. Alappal adta elő azt is,

hogy téves lenne az a gyakorlat, ha az ellenérdekű fél pusztán azzal, hogy a küldeményt nem veszi át, megakadályozhatná és ellehetetlenítené a részére a küldemény - joghatást kiváltó módon való - megküldését. A joggyakorlat ennek megfelelően alakította ki azt az álláspontot, elsődlegesen felmondások esetére, amely szerint a felszólítás akkor tekinthető hatályosnak, ha az érdekelt fél tudomására jut, vagy azért nem jut a tudomására, mert azt saját hibájából megghiúsítja. (EBH2005. 1215., Pfv.I.22.451/2017/16., Pfv.V.21.150/2017/11.[18])

[17] A perbeli esetben figyelemmel kellett lenni arra a körülményre is, hogy a felperes engedményezés útján, jogutódként lépett a jogviszonyba és erről az alperesek nem rendelkeztek tudomással. A II. rendű alperes ennek megfelelően nem lett volna köteles bejelenteni az ismeretlen felperes felé a lakcíme változását, hanem a felperesnek kellett volna felderíteni a lakóhelyét. Az I. rendű alperes egy általa ismeretlen cégtől érkező levélről kaphatott tájékoztatást a postától, amely céggel a tudomása szerint nem állt sem szerződéses, sem egyéb jogviszonyban. Nem tudhatta, hogy mi a küldemény tartalma, így önmagában azáltal, hogy azt nem keresete, nem került bizonyításra a saját hibája, illetve a felróhatósága.

[18] A megküldött felszólítások nem vitatottan nem jutottak az alperesek tudomására, mert azokat az alperesek nem vették át. Megállapítható volt azonban mindezek alapján az is, hogy azok tudomásukra jutását nem saját rosszhiszemű magatartásukkal, hibájukkal hiúsították meg. Az alperesek mindezek által nem szegték meg a régi Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti jóhiszemű joggyakorlásra és együttműködésre való kötelezettségüket sem az általuk nem ismert felperessel szemben.

[19] A másodfokú bíróság tehát helyesen állapította meg a követelés elévült voltát, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta."

[33] Az alperes álláspontja szerint a Kúria e határozatából következik, hogy amennyiben a levelet egy olyan cég küldi, akiről az adós nem tudja, hogy bármilyen kapcsolata is lenne, úgy az adós nem is köteles átvenni az ilyen feladótól származó leveleket, és ez esetben a „nem kereste” jelzéssel visszaküldött küldemények sem tekinthetők az adóssal közöltnek. Mivel a „jogutódlási nyilatkozat”-ot nem az ERSTE Bank Hungary Zrt. – akivel az alperes tudomással bírt a jogviszonyukról – adta postára, hanem a jelen per felperese, így az alperes már a „jogutódlási nyilatkozat”-ot sem volt köteles átvenni, annak az esetleges „nem kereste” jelzéssel történt esetleges visszaérkezése esetén sem lehet azt közöltnek tekinteni az adóssal. Tehát a felperes által kiküldött levelek nem fejthetnek ki semmilyen joghatást, azok az elévülés megszakítására sem alkalmasak.

[34] A tértivevényes levelek kapcsán hivatkozott a 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 19. §-ának és a 335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet 16. §-ának rendelkezéseire-. Ezen rendelkezésekből következik, hogy amennyiben a címzett, azaz alperes nem tartózkodik a megkísérlés időpontjában a címen, akkor a meghatalmazottjának lehetett volna kézbesíteni a leveleket. Alperesnek meghatalmazottja nem volt. Meghatalmazott hiányában pedig a címen tartózkodó helyettes átvevő jogosult a levelek átvételére. A leveleket a tértivevények tanúsága szerint alperes testvére, _____ vette át, aki ugyan 14 évet betöltött hozzátartozónak minősült, azonban az alperes címen biztosan egy alkalommal sem tartózkodhatott, mivel nem éltek egy

címen. Ebből fakadóan a által átvett levelek egyikét sem lehet alperessel közölni tekinteni, nem mellesleg azok nem is kerültek alperes részére átadásra, így se a létükről, se a tartalmukról nem szerzett tudomást.

- [35] A felperes által hivatkozott Üzletszabályzat (megjegyezte, hogy a szerződés nem utal arra, hogy annak a része lenne, így alkalmazhatósága eleve megkérdőjelezhető) 8.1. pontja több okból kifolyólag sem lehet alkalmazható a perbeli esetben. Egyrészt a szerződés felmondásával a szerződés megszűnik, azaz abból további jogok és kötelezettségek nem fakadnak. Ebből az is következik, hogy alperes még az ERSTE Bank Hungary Zrt.-nek sem lett volna köteles bejelenteni az esetleges lakcím változását. Az engedményes felperes felé pedig különösképp nem volt ilyen kötelezettsége, mivel arról sem volt tudomása, hogy a felperessel bármilyen kapcsolata áll fenn. A Kúria fent hivatkozott határozatára hivatkozott ekörben is, miszerint „A perbeli esetben figyelemmel kellett lenni arra a körülményre is, hogy a felperes engedményezés útján, jogutódként lépett a jogviszonyba és erről az alperesek nem rendelkeztek tudomással. A II. rendű alperes ennek megfelelően nem lett volna köteles bejelenteni az ismeretlen felperes felé a lakcíme változását, hanem a felperesnek kellett volna felderíteni a lakóhelyét.”
- [36] Az Üzletszabályzat 8.5. pontja körében fentiekén túl hivatkozott az alperes annak tisztességtelenségére is.
- [37] A Ptk. 214. § (1) bekezdése egyértelműen a közléshez és nem a postára adáshoz köti a jognyilatkozat hatályosulását. Álláspontja szerint az Üzletszabályzat 8.5. pontja tisztességtelen a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján. A Ptk. 209. § (3) bekezdése értelmében külön jogszabály meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősülnek, vagy amelyeket az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni. Az első fordulat szerinti esetkört a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet 1. §-a öleli fel. Ennek j) pontja szerint fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősül különösen az a szerződési feltétel, amely a bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg. A Ptk. 214. § (1) bekezdése értelmében az írásban közölt szerződési nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. A hitelező által alkalmazott általános szerződési feltétel pedig az ajánlott küldemények esetén, tértivevény hiányában is lehetővé teszi annak kimondását, hogy az adott levél közlésre került. Ezzel egyrészt az alperesre, mint fogyasztóra telepíti a postai szolgáltató esetleges szerződésszegő vagy jogsértő magatartásának valamennyi következményét, másrészt pedig az alperesre terheli a kézbesítés sikertelenségének, mint nemleges ténynek a bizonyítását, mely egyben azt is jelenti, hogy a pénzügyi szolgáltató mentesülhet annak bizonyítása alól, hogy a küldemény a fogyasztóhoz megérkezett. Ezért álláspontja szerint megállapítható, hogy ez a szerződési kikötés az írásbeli jognyilatkozatok hatályosulásával kapcsolatos bizonyítási terhet a fogyasztó hátrányára változtatja meg, ezért a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontja szerinti tisztességtelenség is fennáll. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 117.Pf.638.363/2017/11. számú ítéletére. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Pest Megyei Főügyészség közérdekű peres eljárást kezdeményezett az Oberbank ellen, amelyben a Fővárosi Ítéltábla kimondta a vizsgált szerződési feltételek tisztességtelenségét.

- [38] A 2011.07.19. napján kelt engedményezési értesítő és az ahhoz csatolt tértivevény vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a csatolt levél és a tértivevény kapcsolata semmilyen módon nem bizonyított, az irat nem is alperesnek van címezve, legalábbis nincs olyan tartalma, ami arra engedne következtetni, hogy ez egy alperesnek írt levél lenne. A levelet a tértivevény tanúsága szerint, ha van egymáshoz bármi közük, alperes testvére, vette át, aki ugyan 14 évet betöltött közeli hozzátartozónak minősült, azonban az alperes címén biztosan egy alkalommal sem tartózkodhatott, mivel nem éltek egy címen. Ebből fakadóan e levelet nem lehet alperessel közölni tekinteni 79/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 19. § (1) bekezdése alapján, továbbá az nem is került alperes részére átadásra, így se a létéről, se a tartalmáról nem szerzett tudomást. Tehát ez az irat az elévülés 5 éves időtartamát nem szakíthatta meg. A Kúria Pfv.VI.20.078/2018/6. számú ítéletében foglaltak alapján pedig az ezt követő küldemények sem voltak alkalmasak az elévülés megszakítására.
- [39] A 2014.03.23. napján kelt levél és az F.12.2. alatti tértivevény vonatkozásában előadta, hogy ennek a levélnek fizetési felszólítás tartalma nincs, alperes emlékei szerint a levél szerinti címen 2009 szeptembere óta nem élt és ekkortól a lakcíme sem volt már ez a cím, a csatolt levél és a tértivevény kapcsolata semmilyen módon nem bizonyított. A levelet a tértivevény tanúsága szerint (ha van egymáshoz bármi közük) szintén alperes testvére, vette át, aki ugyan 14 évet betöltött közeli hozzátartozónak minősült, azonban az alperes címén biztosan egy alkalommal sem tartózkodhatott, mivel nem éltek egy címen. Ebből fakadóan e levelet nem lehet alperessel közölni tekinteni 335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet 16. § (1)-(3) bekezdése alapján, továbbá az nem is került alperes részére átadásra, így se a létéről, se a tartalmáról nem szerzett tudomást. Tehát ez az irat sem szakíthatta meg az elévülés 5 éves időtartamát. A Kúria Pfv.VI.20.078/2018/6. számú ítéletében foglaltak alapján pedig az ezt követő küldemények sem voltak alkalmasak az elévülés megszakítására.
- [40] A 2015.03.31. napján kelt levél és az F.13.2. alatti boríték vonatkozásában előadta, hogy ennek a levélnek fizetési felszólítás tartalma nincs, alperes emlékei szerint a levél szerinti címen 2009 szeptembere óta nem élt és ekkortól a lakcíme sem volt már ez a cím, a csatolt levél és a boríték biztosan nem kapcsolódnak egymáshoz, mivel a levélen szereplő ragszám _____ míg a borítékon olvasható ragszám _____. Mivel a cím sem volt helyes, így a „nem kereste” jelzés sem értelmezhető. A helyes cím felkutatása a felperes terhe lett volna a Kúria Pfv.VI.20.078/2018/6. számú ítéletében foglaltak alapján. Hivatkozott továbbá arra, hogy ezen határozat mondta ki azt is, hogy miután alperes nem tudta, hogy bármilyen kapcsolata lenne a felperessel, így a „nem kereste” jelzésű levelet még helyes cím esetén sem kellene közölni tekinteni, mivel az ilyen levelet nem lett volna köteles átvenni. Tehát ez az irat sem szakíthatta meg az elévülés 5 éves időtartamát. A Kúria Pfv.VI.20.078/2018/6. számú ítéletében foglaltak alapján pedig az ezt követő küldemények sem voltak alkalmasak az elévülés megszakítására.
- [41] Az ezt követően kelt iratok körében az alperes arra hivatkozott, hogy a megadott címen 2009 szeptembere óta nem élt és ekkortól a lakcíme sem volt már ez a cím, a levelekhez nincs

csatolva tértivevény, így annak közlése semmilyen módon nem igazolt, így azok az 5 éves elévülési idő megszakítására nem alkalmasak.

- [42] Az alperes előadta, hogy 2016. március 11. napján telt el az 5 év, így az ezt követő levelek már különösképp nem szakíthatták meg az elévülést.

A kereset alaptalan.

- [43] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi (rPtk.) 214. § (1) bekezdése szerint „A szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá; az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen.”.
- [44] Az rPtk. 324. § (1) bekezdése szerint „A követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.”.
- [45] Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint „A főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti.”.
- [46] Az rPtk. 325. § (1) bekezdése szerint „Az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.”
- [47] Az rPtk. 326. § (1) bekezdése szerint „Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.”.
- [48] Az rPtk. 327. § (1) bekezdése szerint „A követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása – ideértve az egyezséget is –, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.”.
- [49] Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint „Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.”.
- [50] Az rPtk. 329. § (1) bekezdése szerint „Az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, és átszállnak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.”.
- [51] Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint „A kötelezettnek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja.”

- [52] A postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004. (IV.19.) Kormányrendelet (továbbiakban Korm.rendelet) 19. § (1) bekezdése szerint „*Ha a természetes személy címzett a kézbesítés időpontjában nem tartózkodik a címben megjelölt helyen és ott nem található meghatalmazottja sem, a postai küldemény – ha a címzett azt nem zárta ki – az ott tartózkodó alábbi személyeknek (helyettes átvevő) is kézbesíthető:*
a) a címzett 14. életévét betöltött közeli hozzátartozója (Ptk. 685. §-ának b) pontja) vagy élettársa,
b) a címzett bérbeadója vagy szállásadója, ha az természetes személy.”
- [53] Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint „*A helyettes átvevőnek a kézbesítési okiraton, aláírása mellett, az átvételi jogosultságának (1) bekezdés szerinti jogcímét, valamint – külföldi hivatalos irat belföldi kézbesítése esetén – nevét és lakcímét is fel kell tüntetnie. Ha a jogcím fennállásával kapcsolatosan a szolgáltatóban kétség merül fel, a jogcím közokiratba foglalt igazolásának bemutatását kérheti. Igazolás hiányában a szolgáltató a küldemény érkezéséről értesítőt helyez el a levélszekrényben.*”
- [54] „*Postai szolgáltatóhelyen történő kézbesítésnél helyettes átvevőnek abban az esetben tekintendő az (1) bekezdésben megjelölt személy, ha a kézbesítéskor hatósági okirattal igazolja azt is, hogy lakcíme a küldeményen feltüntetett címmel azonos.*” (Korm. rendelet 19. § (3) bekezdés).
- [55] A bíróság rögzíti, hogy tekintettel arra, hogy a per tárgyát a 2007. június 17. napján megkötött szerződésből eredő követelés képezi, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-a alapján jelen perre a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényt kell alkalmazni.
- [56] A felperes a felperesi jogelőd Erste Bank Hungary Nyrt. és alperes között létrejött, majd a felperesi jogelőd által felmondott hitelkártya szerződés alapján fennálló követelést érvényesített jelen perben az alperessel szemben.
- [57] Az alperes írásbeli ellenkérelmében elsődlegesen elévülésre hivatkozott, ezért a bíróság - figyelemmel arra is, hogy az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető, ezért a követelés elévülése esetén annak érdemi vizsgálata szükségtelenné válik (BH2013.189. számú határozat) - elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes jelen perben érvényesített követelése elévült-e, bírósági úton érvényesíthető-e.
- [58] A bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a hitelkártya szerződés a szerződés felmondásával megszűnt, az abból eredő követelés érvényesítésére a Bank jogosulttá vált. A Bank a felmondó levelében az alperest 8 napon belüli teljesítésre hívta fel. Az alperes részére a felmondó levelet 2011. március 10. napján szabályszerűen kézbesítették, a tartozás megfizetésére a felmondásban biztosított 8 napos határidő 2011. március 18. napján lejárt, a követelés esedékessé vált. A perben érvényesített követelés vonatkozásában az elévülés 2011. március 18. napján elkezdődött.

- [59] Ezt követően az elévülést az rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján megszakította az engedményezésről történő értesítés, így a felperes és felperesi jogelőd által kiállított, 2011. július 19. napján kelt Jogutódlási nyilatkozat, mely nyilatkozat az alperes részére 2011. július 25. napján szabályszerűen kézbesítésre került, helyettes átvevő útján. Ekkor az elévülés 2011. július 25. napján újból megkezdődött.
- [60] A bíróság nem találta alaposnak az alperes azon kifogását, hogy a felmondó levél és jogutódlási nyilatkozat helyettes átvevő útján történő kézbesítése nem volt szabályszerű, mivel az alperes testvére, aki a postai küldeményeket átvette, nem tartózkodott a szám alatti ingatlanban, mivel nem éltek egy címen.
- [61] A Korm. rendelet 19. §-a részletesen meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján helyettes átvevő részére lehet az iratokat kézbesíteni. A hivatkozott jogszabály az ott tartózkodást kívánja meg, valamint azt, hogy 14 életévét betöltött, a Ptk.-ban meghatározott közeli hozzátartozó személy vegye át. Ezen feltételeknek az alperes testvére megfelelt, aláírása szerepel a kézbesítési bizonyítványon. Az alperes ugyan azt előadta, hogy testvére nem tartózkodott ott, mivel nem éltek egy címen, azonban azt nem állította maga sem, hogy a testvérenek lakcíme a küldeményen feltüntetett címmel - szám alatti ingatlan - nem volt azonos. A postai kézbesítés szabályszerűségének megdöntésére az alperesi állítás nem volt alkalmas.
- [62] Az alperes ugyan állította, hogy az iratok nem kerültek részére átadásra, létükről, tartalmukról nem volt tudomása, azonban ennek ellentmond az a tény, hogy az alperes az engedményezést követően a felperes részére teljesített.
- [63] A bíróság megállapította, hogy a felmondó levél és az engedményezésről szóló értesítés kézbesítését követően az alperes a felperes részére két alkalommal teljesített. Ezen tényből megállapítható, hogy az alperesnek tudomása volt a felmondásról, követelésről, jogutódlásról, az engedményezésről való értesítés megtörtént.
- [64] Mindezek alapján a bíróság nem fogadta el azt az alperesi érvelést sem, hogy a felperes által megjelölt borítékban nem a jogutódlási nyilatkozat volt.
- [65] Fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes testvére által – mint helyettes átvevő útján – átvett fenti két irat kézbesítése szabályszerűen megtörtént, így a felmondás és az engedményezésről szóló Jogutódlási nyilatkozat kézbesítése szabályszerű volt.
- [66] Így az elévülést a rPtk. 329. § (2) bekezdés alapján a Jogutódlási nyilatkozat, mint engedményezésről szóló értesítés kézbesítése 2011. július 25. napján megszakította.
- [67] A bíróság álláspontja szerint az alperes 2011. augusztus 5. napján, illetőleg 2011. október 7. napján történt teljesítése az elévülést szintén megszakította, tekintettel arra, hogy az alperesi részlől történt teljesítések, befizetések elévülés szempontjából egyfajta elismerésnek tekinthetők.
- [68] A Ptk. 327. § (2) bekezdése alapján ezért az elévülés – az utolsó befizetést követően - 2011.

október 7. napjától újból elkezdődött.

- [69] A bíróság vizsgálta, hogy felperesi részről ezt követően került-e sor olyan cselekményre, amely az elévülést megszakította.
- [70] A felperes fizetési felszólításokra hivatkozott, mint elévülést megszakító cselekményre.
- [71] Ekörben a bíróság kiemeli, hogy a fizetési felszólítások csak akkor alkalmasak az elévülés megszakítására, ha azok az alperes részére kézbesítésre kerülnek, vagy az alperesnek felróható okból nem kerülnek azok kézbesítésre.
- [72] A bíróság megállapította, hogy a csatolt iratok közül a felperes a 2014. március 23. napján és 2015. március 31. napján kelt egyenlegértesítőkhöz a kézbesítés igazolására kézbesítési bizonyítványt csatolt. A bíróság osztotta azon alperesi álláspontot, hogy ezen iratok vonatkozásában nem állapítható meg, hogy a felperes által hivatkozott postai borítékok a felperes által megjelölt okiratokat tartalmazták.
- [73] A 2014. március 23. napján kelt egyenlegértesítőhöz csatolt kézbesítési bizonyítvány esetén semmilyen adatot nem tartalmaz a kézbesítési bizonyítvány arra nézve, hogy az a felperes által hivatkozott egyenlegértesítőt tartalmazza, nincs feltüntetve a boríték tartalma - csak a hitelszám - , így az nem azonosítható be. A csatolt tértivevény annak igazolására, hogy a 2014. március 23. napján kelt egyenlegértesítőt az alperes részére szabályszerűen kézbesítették, így a fizetési felszólítást vele közölték, nem alkalmas.
- [74] Mindezek alapján az alperes vitatására figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a 2014. március 23. napján kelt egyenlegértesítőt az alperes részére kézbesítette, így ezen fizetési felszólítás az elévülést nem szakította meg.
- [75] A 2015. március 31. napján kelt egyenlegértesítő esetén megállapítható, hogy az egyenlegértesítő és a tértivevényen szereplő ragszám eltér egymástól, így a tértivevény annak igazolására, hogy a 2015. március 31. napján kelt levelet a csatolt kézbesítési bizonyítvánnyal, tértivevénnyel kézbesítették, nem alkalmas. A felperes erre figyelemmel nem bizonyította, hogy a 2015. március 31. napján kelt fizetési felszólítást (egyenlegértesítőt) az alperes részére kézbesítette, illetőleg, hogy az alperesnek felróható okból nem került az kézbesítésre.
- [76] A bíróság megállapította tehát, hogy ezen két irat, mivel ezek vonatkozásában az alperes részére történő kézbesítés nem lett bizonyítva, az elévülés megszakítására nem alkalmasak.
- [77] 2015. március 31. napját követő egyenlegértesítők, felszólítások vonatkozásában a felperes nem csatolt kézbesítést igazoló tértivevényt. A felperes iratokat csatolt arra vonatkozóan, hogy az általa 2015-ben és azt követően küldött egyenlegértesítők és felszólítások a posta részére átadásra kerültek, valamint csatolta a felperesi cég vezetőjének nyilatkozatát arról, hogy az így feladott iratok vonatkozásában kézbesíthetetlen küldemény nem érkezett vissza, így az adós részére kézbesítettnek minősül.

- [78] A bíróság 10. számú végzésében a Pp. 237. § (1) bekezdésére figyelemmel – mivel a keresetet tartalmazó beadványban tett perfelvételi nyilatkozat nem terjedt ki valamely lényeges tény vonatkozásában a bizonyításra - felhívta a felperest, hogy jelölje meg azon bizonyítékait, mely az általa 2015. március 31. napját követően küldött értesítések, egyenlegközlők, felszólítások körében az alperes részére történő kézbesítést, az alperes tudomásszerzését bizonyítják, figyelemmel arra, hogy a felperes az elévülés szempontjából jelentős iratok vonatkozásában arra vonatkozóan csatolt csak bizonyítékot, hogy azok a posta részére átadásra kerültek, azonban azon perben releváns tény tekintetében, hogy ezen iratok az alperes részére kézbesítésre kerültek, vagy azok kézbesítésére az alperesnek felróható okból nem került sor, bizonyítékot nem csatolt.
- [79] A bíróság figyelmeztette a felperest, hogy fenti tények körében a bizonyítatlanság a felperes terhére esik.
- [80] A felperes részére a végzést szabályszerűen kézbesítették, azonban a felperes a hiányt nem pótolta.
- [81] A bíróság álláspontja szerint a felperesi cég vezetőjének nyilatkozata – miszerint kézbesíthetetlen küldemény nem érkezett vissza, így az adós részére kézbesítettnek minősülnek az iratok - csupán felperesi nyilatkozatként értékelhető, az nem minősül bizonyítéknak, bizonyító erővel nem rendelkezik, bizonyítékként nem használható fel.
- [82] Így a bíróság megállapította, hogy a felperes annak bizonyítására, hogy a felperes által hivatkozott 2015. év márciusát követően kiállított egyenlegközlőket, felszólításokat az alperes részére kézbesítették, a felperes bizonyítékot nem csatolt. Így – az alperesi vitatással szemben – nem állapítható meg, hogy azok alperes részére kézbesítésre kerültek.
- [83] A felperes a 2015. évi egyenlegközlő kézbesítése körében hivatkozott arra, hogy kézbesítettnek minősül tekintettel az Üzletszabályzat 8.1 és 8.5. pontjában írtakra.
- [84] Az Üzletszabályzat 8.5. pontja akként rendelkezik, hogy „Amennyiben a Bank valamely küldeményt tértivevényvel, vagy ajánlottan ad postára, a küldeményt a kézbesítés második megkísérlésének napját követő 5. munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (pl. ismeretlen helyre költözött), illetve az átvételt megtagadta.”
- [85] A 8.1. pont szerint „A Bank az Ügyfél részére szóló szerződéses ajánlatokat, nyilatkozatokat, értesítéseket, okmányokat és értékpapírokat (továbbiakban együttesen: iratok) arra a címre küldi, amelyet az Ügyfél e célból megadott a részére. Ilyen cím hiányában a Bank az Ügyfél általa ismert lakóhelyére/székhelyére, illetve telephelyére küldi az iratokat. A Bank nem felel azért, ha az Ügyfél által megadott név, cím vagy a kézbesítés szempontjából jelentős egyéb adat pontatlansága, megváltozása miatt vagy más a Bankon kívül álló okból a kézbesítés elhúzódik vagy eredménytelen. Az Ügyfél által közölt hibás cím miatt téves postázásból eredő károk és többletköltségek az Ügyfelet terhelik. Az Ügyfél köteles bejelenteni címének megváltozását. Az ennek elmulasztásából eredő kár az Ügyfelet terheli.”

- [86] A bíróság vizsgálta, hogy a felperesi jogelőd, engedményező és az alperes között létrejött szerződés részét képező Üzletszabályzat rendelkezéseire a felperes a kézbesítés körében alappal hivatkozhat-e, irányadók-e ezen rendelkezések az engedményes által küldött iratok kézbesítésére.
- [87] A bíróság kiemeli, hogy az engedményezéssel az engedményes nem vált alanyává az engedményező Bank és a kötelezett alperes között létrejött szerződésnek, ezért a szerződésből fakadó jogokat – a követeléshez tartozó jogokon kívül – nem érvényesítheti. Az engedményes felperes jogi helyzete nem minden tekintetben azonos a követelés eredeti jogosultjának helyzetével, mert az alapszerződésből fakadó valamennyi jog - az engedményezett követeléshez tapadó jogok kivételével - változatlanul az engedményezőt illeti.
- [88] A bíróság megállapította, hogy az Erste Bank Hungary Nyrt. és az alperes között létrejött szerződés részét képező Üzletszabályzat tartalmazza a felperes által hivatkozott kézbesítési szabályokat. Ezen kézbesítési szabályok a felperesi jogelőd és alperes közötti jogviszony keretében értelmezhetők és alkalmazhatók a jogviszony fennállása alatt.
- [89] Egyrészt a jogviszony megszűnése után a követelés érvényesítése körében ezen kézbesítési szabályok már nem irányadóak, felperesi jogelőd sem hivatkozhat a megszűnt szerződésben rögzített kézbesítési szabályokra a megszűnt szerződés elszámolása körében felmerült követelés érvényesítése során.
- [90] Másrészt a felperesi jogutód az engedményezési szerződéssel nem vált az alapszerződés alanyává, így rá ezek a szerződéses rendelkezések – iratok kézbesítésére vonatkozó szabályok - nem szálltak át, így a felperes és alperes közötti viszonyban az engedményezett követelés érvényesítése körében ezen kézbesítési szabályok nem is alkalmazhatók.
- [91] A bíróság álláspontja szerint mivel jelen felperesi követelés érvényesítése körében az alapszerződés kézbesítésre vonatkozó szabályai nem alkalmazhatók, ugyanakkor olyan jogszabályi rendelkezés nincs, amely önmagában a felszólítás, nyilatkozat postára adása esetén vélelmezne az iratok kézbesítését is további igazolás nélkül, ezért a bíróság megállapította, hogy a felperes a perben nem bizonyította, hogy az általa hivatkozott 2015. évi és azt követő egyenlegközlők az alperes részére kézbesítésre kerültek volna.
- [92] Figyelemmel tehát arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy 2011. október 7. napját követően bármilyen elévülést megszakító cselekményre sor került volna, így a bíróság megállapította, hogy a felperes által érvényesített követelés 2016. október 6. napján elévült.
- [93] A felperes perben érvényesített követelése elévült, a rPtk.325. § (1) bekezdése alapján elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető, ezért a bíróság a keresetet elutasította.
- [94] *Perköltség:*

- [95] A bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére. Az alperesi képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024 XII.9) IM rendelet 2. § (1) bekezdés alapján állapította meg a bíróság, az alperesi kérelemmel – felszámítással - egyezően, figyelemmel a csatolt megbízási szerződés 4. pontjában kikötött díjra, valamint az utazással felmerült költségekre összesen Ft összegben.
- [96] A felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján maga viseli az általa előlegezett, nála felmerült fizetési meghagyásos eljárás díját, az illetéket és a képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjat, ezek megtérítésére a bíróság nem kötelezte az alperest.
- [97] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja alapján van helye fellebbezésnek.
- [98] A fellebbezési jogról való kioktatás, a fellebbezés elbírálásának módjáról való tájékoztatás a Pp. 346. § (3) bekezdésén, 365. § (1) és (6) bekezdésén, 376. § (1), (2) és (3) bekezdésén alapul.

Szombathely, 2026. május 20.

dr. Szalai-Artner Éva sk.
bíró

Szombathelyi Járásbíróság

V é g z é s

Az ügy száma: 19.P.20.864/2025/16.

Eljáró bíró: dr. Szalai-Artner Éva

Felperes: DUNACORP Faktorház Zrt. (1074 Budapest, Dohány utca 14.)

Felperesi képviselő

Alperes:

Alperesi képviselő: Dr. Lajos Sándor ügyvéd (1093 Budapest, Boráros tér3. 3/9.)

A per tárgya: Ft és járulékai megfizetése

A bíróság tanúsítja, hogy a 19.P. 20.864/2025/15. számú ítélet 2026. július 9. napján jogerőre emelkedett.

A végzés ellen a Pp. 365. § (2) bekezdés b) pontja alapján nincs helye fellebbezésnek.

Szombathely, 2026. július 14.

dr. Szalai-Artner Éva sk.
bíró